

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări

Nr. XIX/69/2012

RAPORT

asupra *Legii pentru completarea art. 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții,*

ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 1598 din 14 decembrie 2011

În conformitate cu prevederile art. 68 și 145 din Regulamentul Senatului, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, prin adresa nr. **L186/2009**, a fost sesizată, de către Biroul permanent al Senatului, în data de 13.02.2012, în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Legii pentru completarea art. 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**, pentru punerea de acord a acesteia cu Decizia Curții Constituționale nr. 1598/2011. Propunerea legislativă a fost inițiată de domnia Dușa Mircea - deputat PSD; Fenechiu Relu - deputat PNL; Gherasim Vasile - deputat PD-L.

Apreciem oportun să prezentăm, succint, etapele importante ale derulării procedurii legislative asupra acestei legi:

1. Senatul, ca primă Cameră sesizată, **a respins** propunerea legislativă în septembrie 2009 (Comisia juridică a transmis un **aviz negativ**, iar Comisia pentru administrație a adoptat un **raport negativ**)

Camera Deputaților, Cameră decizională, a adoptat propunerea legislativă în noiembrie 2009.

2. La **Cererea de reexaminare a Președintelui României**, Comisia juridică a transmis un **aviz favorabil**, iar Comisia de administrație, un **raport favorabil**, iar în mai 2010, Senatul **a respins cererea Președintelui**, menținând forma legii trimisă la promulgare, întrucât raportul de admitere a cererii de reexaminare nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru lege organică. Din

stenograma de ședință, nu rezultă că a fost supusă la vot și legea, ci doar raportul.

Comisia pentru administrație a Camerei Deputaților, în Raportul suplimentar, a **aprobat cererea de reexaminare** și respingerea legii, însă, în plenul Camerei Deputaților, în noiembrie 2011, „raportul comisiei nu a trecut“, întrucât nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru lege organică. Din stenograma ședinței, nu rezultă că a fost supusă la vot și legea, ci doar raportul.

Constatăm că atât la Senat, cât și la Camera Deputaților, întrucât rapoartele nu au fost adoptate din cauza numărului insuficient de voturi, s-a prezumat că se adoptă legea în forma inițială (înainte de reexaminarea ei la cererea Președintelui) și, prin urmare, nu a mai fost supusă la vot.

3. Președintele României, în 30 noiembrie 2011, a formulat o obiecție de neconstituționalitate, iar președintele Senatului și Guvernul, în punctele de vedere transmise în decembrie 2011, au apreciat că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată. Curtea Constituțională a constatat că *Legea pentru completarea art. 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții* este **neconstituțională**.

Curtea Constituțională, în considerentele Deciziei nr. 1598/2011, apreciază că nu s-au respectat dispozițiile art. 77 alin. (3) din Constituție, conform cărora se impunea supunerea la votul final a legii, iar nu a raportului privind cererea de reexaminare a Președintelui României.

Președintele României, în Cererea de reexaminare, solicita **respingerea legii**. Prin respingerea, atât la Senat, cât și la Cameră, a rapoartelor care susțineau **respingerea legii** (fiind de acord cu Cererea de reexaminare), s-a considerat că este valabil efectul contrar, adică **adoptarea legii**, și, în consecință, nu a mai fost supusă la vot.

În lumina jurisprudenței recente a Curții Constituționale, s-a învederat faptul că, ulterior supunerii la vot a raportului privind cererea de reexaminare, indiferent de rezultatul votului, trebuie să se supună la vot și legea.

Legea, astfel cum va fi trimisă, din nou, la promulgare, trebuie să fie adoptată de Parlament prin supunerea ei efectivă la vot, din nou, iar nu pe cale de consecință, prin neîntrunirea numărului de voturi necesar pentru adoptarea raportului la cererea de reexaminare, prin care se propunea respingerea legii.

Cererea de reexaminare este o expresie a manifestării voinței Președintelui în activitatea de legiferare, raportul sau avizul sunt manifestări ale voinței unei comisii parlamentare asupra adoptării sau respingerii unui proiect de lege, tot astfel legea este manifestarea de voință a Parlamentului ca stadiu final în activitatea de legiferare, independent de celelalte etape ale procedurii legislative. Trebuie demarcate aceste etape, astfel încât echilibrul aleatoriu dintre voturile „pentru“ și voturile „contra“ de la raportul asupra cererii de reexaminare să nu influențeze decisiv, în mod eronat, asupra adoptării sau respingerii legii, mai

ales când intervine și factorul cvorumului de ședință pentru lege organică/ordinară.

În limitele cererii de reexaminare, Parlamentul deliberază din nou asupra legii. Este condiționat de anumite restricții – cele sesizate în Cererea Președintelui, dar nu este obligat să o adopte, chiar dacă, inițial, a fost de acord cu adoptarea ei. Atât timp cât actul normativ este, încă, în procedură parlamentară, Parlamentul, **unică autoritate legiuitoare a țării**, își păstrează „dreptul de veto” asupra acestuia, hotărând dacă, în aceste condiții socio-politice, este cazul să-l introducă în ordinea juridică a statului de drept. Menționăm că, între momentul intrării în procedură parlamentară a unei inițiative legislative și momentul adoptării ei de Camera decizională, prin reexaminare, poate trece o perioadă îndelungată de timp și, dintr-o serie de motive, nu mai este oportună adoptarea ei. De aceea, indiferent de modalitatea de soluționare a cererii Președintelui, Parlamentul trebuie să se pronunțe prin vot asupra legii, pe care o trimite la promulgare după reexaminare. Alin. (3) al art. 77 din Constituția României are următorul cuprins : „**Art. 77(3)** Dacă Președintele a cerut **reexaminarea legii** ori dacă s-a cerut verificarea constituționalității ei, promulgarea legii se face în cel mult 10 zile de la **primirea legii adoptate după reexaminare** sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea.“

Întrucât dispozițiile actuale ale Regulamentului Senatului și cutumele parlamentare sunt insuficiente în soluționarea acestei problematice, Comisia juridică a hotărât că se impune să se reia procedura legislativă de la momentul sesizării Parlamentului de către Președintele României cu cererea de reexaminare, cu observarea celor precizate în considerentele Deciziei Curții Constituționale. Este, însă, imperios necesar să se stabilească, la nivelul Parlamentului, o reglementare unitară, cuprinzătoare, asupra soluționării cererilor de reexaminare și a deciziilor Curții Constituționale.

În ședința din data de 3 aprilie 2012, membrii Comisiei juridice au reanalizat, prin prisma deciziei Curții, Cererea de reexaminare a Președintelui și legea trimisă la promulgare și au hotărât să respingă **Legea pentru completarea art. 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**, fiind de acord cu cele menționate în Cererea de reexaminare.

Legea supusă reexaminării are caracter de lege organică.

Senatul, potrivit prevederilor art. 75 alin.(1) coroborat cu art. 77 din Constituția României, are în competență legea, spre dezbateri, ca primă Cameră

sesizată. Potrivit art. 102 din Regulamentul Senatului, după supunerea la vot a **raportului favorabil** asupra legii, în plenul Senatului, se va supune votului final și **Legea pentru completarea art. 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**.

Președinte,

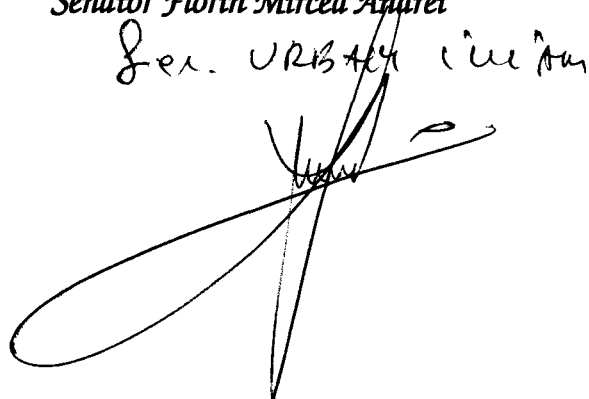
Senator Toni Grebla

Secretar,

Senator Florin Mircea Andrei

Sec. URBATEC în în

Redactat,

Camelia Popescu